

B 38 sætter fokus på dyrevelfærden. Vi må blot sige, at dyrevelfærd ikke er gratis. Der skal afsættes midler til det, mange flere end de midler, regeringen gør i sit oplæg i den nye rapport på veterinærområdet, for regeringen lægger her op til et udgiftsneutralt forlig. Det mener vi altså ikke er godt nok i Det Radikale Venstre. Der skal afsættes midler, så opgaver og ressourcer følges ad, og der er mange eksempler på, at det ikke er tilfældet i øjeblikket.

B 38 er som sagt et skridt i den rigtige retning, men vi skal have klarhed over finansieringen. Vi er afventende, og på baggrund af, hvordan udvalgsarbejdet bliver, om vi kan få en redegørelse for, hvad det koster, og hvad finansieringsmulighederne er, vil vi overveje vor endelige stillingtagen i anden behandling.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Så er det hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som det er sagt, at den her behandling kommer på et ubelejligt tidspunkt. Det gør behandlinger af beslutningsforslag næsten altid, enten kommer de for tidligt, eller også kommer de på et forkert tidspunkt, eller også kommer de for sent, og hvis man nu var kommet med det her beslutningsforslag, efter at der var lavet et forlig, så var det i hvert fald kommet for sent. Nu er det måske lige præcis i tide.

Jeg skal da benytte lejligheden til helt offentligt at sige, at det fra Enhedslistens synspunkt da slet ikke er sikkert, at der er brug for flere offentlige midler på det her område end dem, Dansk Folkeparti praler af at have fået hevet ud af regeringen. Der er brug for mere kontrol, der er brug for mere målrettet kontrol, der er brug for mere effektiv kontrol, men vi ser da sådan set gerne, at udgifterne til det dækkes af dem, der – om jeg så må sige – benytter sig af kontrollen. Så hvad angår økonomisk ansvarlighed, behøver man ikke i den her sag at være bekymret for Enhedslisten. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet er, at det jo er rigtigt, som justitsministeren indledningsvis sagde, at vedtagelsen af det her forslag på ingen måde vil løse alle dyrevelfærdsproblemer. Det tror jeg sådan set heller ikke at der er en eneste af forslagsstillerne der har nogen som helst forventninger om. Realite-

ten er jo, at når vi fokuserer på den her kontrol, den uafhængige kontrol, er det vel ud fra to hovedargumenter.

Det ene hovedargument er, at det jo er meget godt, at man har et tæt samarbejde imellem den enkelte landmands dyrlæge og landmanden. Det kan sikkert også føre til gode og fornuftige resultater, men mellem de parter eksisterer der en økonomisk afhængighed, der i hvert fald i nogle tilfælde godt kan påvirke, om der også sker indberetning af de tilfælde, hvor der sker lovovertrædelser. Det er jo ikke noget, vi har fundet på. Det er sådan set noget, som Den Danske Dyrlægeforening gentagne gange har gjort opmærksom på.

Det andet argument for at støtte det her forslag er jo, at vi må erkende, at den måde, vi har indrettet fødevarerproduktionen på i Danmark, er en produktionsmåde, som stiller store fysiske og psykiske krav til de dyr, der leverer kød og mælk og andre ting. Det er jo sådan, at de industrihusdyrbrug, vi har nu, faktisk er steder, hvor der er et meget massivt pres på dyrene. Det kan vi også se på nogle af de problemer, der så opstår, og hvor en mere effektiv kontrol måske alligevel kunne spille en vis rolle.

Jeg vil bare komme med et eksempel på, at det er sådan i mange besætninger, at smågrisene rent faktisk får klippet halerne, altså bliver udsat for halekupering rutinemæssigt. Der var her for nogle dage siden i Nordjyske en historie om, at man var kommet til at skrive, at en landmand sagde, at ud over at man nu skulle sætte de her clips i ørerne af smågrisene, hvilket selvfølgelig var noget forfærdelig dyremishandling, som derudover kostede ekstra arbejdskraft, så kom det oven i alt det, man udsatte dem for i forvejen i form af kastration og halekupering. Det viste sig selvfølgelig, da sagen blev undersøgt lidt nærmere, at det ikke var rutinemæssigt, at den her producent af smågrise halekuperede alle sine grise. Det var kun i forhold til nogle ganske bestemte landmænd. Når han leverede til dem, var han nødt til at kupere grisene. Sådan blev det i hvert fald.

Vi har også hørt, hvordan hele diskussionen om skulderrsår jo har ført til, at i hvert fald skulderrsår som et synligt fænomen er blevet reduceret. Der må vi jo bare sige, at så længe vi tvinger søerne til at stå meget trangt hængt op på de her bøjler, er det måske sådan, at der, hvor de lægger sig ned, lægger de sig ned på nogle måtter, som forhindrer, at der kommer varme væk, og det har i virkeligheden skabt et nyt dyrevel-